

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

Examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, declarat de inculpatul

Romaniuc Serghei Petrovici, născut la 25 august 1958 în Ucraina, fără loc permanent de trai, domiciliat temporar în mun. Chișinău, str. C. Stamati 8, ap. 69, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 27 iunie 2005, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 3 ani închisoare;

*în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs:*

***Termenul de examinare a cauzei
20 iulie 2012 – 03 iunie 2013,
30 iulie - 19 decembrie 2013,
15 august – 12 noiembrie 2014;***

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 iunie 2013, Romaniuc Serghei a fost condamnat în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal la 9 ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 27 iunie 2005, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începînd din 03 iunie 2013, deducîndu-se durata arestului preventiv de la 19 martie 2012 pînă la 12 mai 2013.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Saveliev V. prejudiciul material 18.534,03 lei, moral 10.000 lei și cheltuieli de judecată 2817 lei. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă.

2. În fapt, instanța a constatat că inculpatul Romaniuc Serghei, la 12 martie 2012, aproximativ ora 16.30, avînd intenția sustragerii deschise bunurilor altei persoane, în baza unui plan, fiind îmbrăcat pe cap cu o căciulă trasă pe frunte, cu glugă în cap și cu ochelari pe jumătate de față, prin acces liber și cu permisiunea lui Saveliev Valerii și soției acestuia, sub pretextul cumpărării de la proprietari a două laptopuri, a pătruns în apartamentul nr. 36 din str. Florilor 21/1, mun. Chișinău, folosindu-se de situația că Saveliev Galina a plecat, l-a atacat pe Saveliev Valerii cu un obiect dur contodont aflat asupra sa, i-a aplicat multiple lovituri peste diferite regiuni ale corpului, cerînd de a-i preda bunuri de preț, cauzîndu-i vătămări corporale grave. După, a sustras deschis bani în sumă de 400 euro, echivalentul a 6221,36 lei.

Instanța a reținut că vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate pe caz și a calificat acțiunile lui în baza art. 186 alin. (3) lit. c) Cod penal, ca tîlhărie, adică atacul săvîrșit asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, comis de o persoană deghizată, însoțit de violență periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei agresate, săvîrșită cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă, cu vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a luat în considerare că inculpatul are antecedente penale, fiind prezente în acțiunile lui recidiva simplă.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie achitat.

Apelantul a invocat că nu există probe directe că el a săvîrșit infracțiunea. Sentința este bazată doar pe declarațiile false ale părții vătămate și a martorului G. Savelieva, care au dorința de a se îmbogăți, solicitînd un prejudiciu moral de 150.000 lei.

Instanța a ignorat probele prezentate de apărare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că versiunea inculpatului e o metodă de apărare aleasă de acesta în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

Partea vătămată și martorul G. Savelieva l-au recunoscut cu certitudine pe inculpat ca persoana care a comis atacul tîlhăresc.

Declarațiile acestora sunt veridice, deoarece sunt consecutive, neschimbate pe parcursul urmăririi penale și în ședința de judecată, și sînt confirmate prin cumulul de probe cercetate în cadrul cercetării judecătorești, fiind date sub jurămînt, iar temeieri de a nu-i crede instanța nu are. În instanța de apel nu au fost prezentate probe ce ar pune la îndoială declarațiile acestor persoane.

Instanța de fond corect a admis acțiunea civilă, pretențiile înaintate fiind confirmate.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Recurentul a specificat că lipsesc probe ce îi confirmă vinovăția, că învinuirea este bazată doar pe declarațiile părții vătămate și a soției acestuia.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Pe lângă aceasta, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, recursul declarat este întemeiat pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Totodată, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, conform cărora judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și poate da o nouă apreciere probelor, doar aprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și de apel, care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, este invocată în recursului ordinar fără suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Romaniuc Serghei Petrovici împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 03 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, declarat de inculpatul

Romaniuc Serghei Petrovici, născut la 25 august 1958 în Ucraina, fără loc permanent de trai, domiciliat temporar în mun. Chișinău, str. C. Stamati 8, ap. 69, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 27 iunie 2005, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 3 ani închisoare.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Romaniuc Serghei Petrovici împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 03 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan